

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.181/2018/6.

A tanács tagjai: Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke
Dr. Tánczos Rita előadó bíró
Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: kamarai jogtanácsos,

Az alperes:

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közalkalmazotti illetmény-különbözet megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Egri Törvényszék 2.Mf.20.308/2017/4.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.263/2017/7.

Rendelkező rész

A Kúria az Egri Törvényszék 2.Mf.20.308/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes az alperesnél állt közalkalmazotti jogviszonyban közép fokú besorolású munkakörben.
- [2] Az Egri Törvényszék a felek között a jelenlegivel azonos tárgyú, 2015. október 31-ét megelőző időszakra illetmény-különbözet megfizetése iránt korábban folyt munkaügyi perben hozott 2.Mf.20.001/2016/4. számú – és a Kúria Mfv.II.10.330/2016/5. számú ítéletével hatályában fenntartott – ítéletében megállapította, hogy

a felperes 2015. évre helyesen megállapított illetménye 128.900 forint lett volna, az alperes által folyósított 124.900 forint helyett. Erre figyelemmel 2015. január 1-jétől 2015. október 31-éig havi 4000 forint illetmény-különbözetre kötelezte az alperest.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [3] A felperes keresetében 2015. november 1-jétől 2015. december 31-éig 8000 forint és a középátlagos időtől számított késedelmi kamat, továbbá illetménypótlék-különbözet címén 2015. július 1-jétől 2015. december 31-éig 1200 forint és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a jogerős ítélet ellenére az alperes 2015. november 1-je után is a neki járó 128.900 forint összegnél alacsonyabb összegben állapította meg és folyósította az illetményét, továbbá 2015. július 1-jétől a rendvédelmi ágazati pótlékát sem a jogerősen lezárult perben megállapított helyes illetmény alapulvételével számította.
- [4] Álláspontja szerint az alperes által egyoldalúan végrehajtott illetménykiegészítés nem vezethet az összilletménye csökkentéséhez, mivel a munkáltató intézkedése sértené a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 58. §-a rendelkezését, melynek értelmében a felek a munkaszerződést közös megegyezéssel módosíthatják. Keresetében utalt a Kúria több eseti döntésére is.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségekben történő marasztalását kérte azzal, hogy azösszezszerűséget nem vitatja. Álláspontja szerint a felperes illetménye elérte a garantált bérminimum összegét, illetménye nem csökkent.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [6] Az Egeri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.263/2017/7. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 8000 forint elmaradt illetményt és ezen összeg után 2016. december 1-jétől járó késedelmi kamatot, 1200 forint rendvédelmi ágazati pótlékot és ezen összeg után 2016. április 1-jétől járó késedelmi kamatot, valamint 10.000 forint perköltséget azzal, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [7] Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felek között korábban folyamatban volt munkaügyi perben a bíróság korábbi jogerős ítélete már megállapította, hogy a felperest 2015. évre helyesen 128.900 forint - pótlékok nélküli - illetmény illeti meg. Az alperesnek ezt az összeget kellett volna folyósítani 2015. november és december hónapra is, melyre a felperesnek alanyi joga volt. Megalapozottan hivatkozott a bíróság szerint az alperes az Mt. 58. §-ára is, mely szerint egyoldalúan nem módosíthatta a felperes illetményét a terhére a munkáltató.
- [8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Egeri Törvényszék 2.Mf.20.308/2017/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte az alperest 10.000 forint perköltség viselésére. Kifejtette, hogy az alperes által a fellebbezésben

felhozott körülmények már az alapeljárásban elbírálást nyertek. Az okiratokból tényként volt megállapítható, hogy az alperes alacsonyabb mértékben állapította meg a felperes összilletményét, melynek összegszerűségét a felek nem vitatták.

- [9] A munkáltatói döntésen alapuló illetményrész akkor csökkenthető, vagy vonható meg, ha ez nem jár a kinevezés szerinti illetmény összegének csökkenésével. Nincs lehetőség arra, hogy a munkáltató egyoldalúan a közalkalmazott hozzájárulása nélkül az illetmény összegének csökkentésével a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt felhasználva fizesse meg a közalkalmazottnak a jogszabály alapján őt megillető pótlékot. A rendvédelmi ágazati pótlék esetén szintén a helyes illetményt alapul véve kell megállapítani a pótlék mértékét is.

A felülvizsgálati kérelem, felülvizsgálati ellenkérelem

- [10] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalát kérte perköltsége megfizetése mellett. A Kjt. 21.§ (3) bekezdés és a 66.§ (7-9) bekezdések megsértésére hivatkozott.
- [11] Álláspontja szerint a Kjt. 66.§ (9) bekezdés b) pontja kogens szabályként rögzíti, hogy a középfokú vagy magasabb iskolai végzettséget, illetve magasabb szakképzettséget igénylő munkakör betöltése esetén a közalkalmazottat garantált illetményként legalább a garantált bérminimumnak megfelelő összeg illeti meg. A megilleti szó használata tehát jogosultságot fogalmaz meg arra, hogy a mindenkori költségvetési törvényben található illetménytáblázatban rögzített garantált illetményen felül a közalkalmazott a szintén az adott évre hatályos kormányrendeletben meghatározott összeget is megkapja, mint őt megillető illetményt.
- [12] A Kjt. 66.§ (9) bekezdésének helyes értelmezése a Kjt. 21.§ (3) bekezdésével összhangban nem tartalmaz előírást arra, amely szerint kötelezettség lett volna 2013. augusztus 1-jétől a felperes bértábla szerinti illetményének összegét a garantált bérminimum összegére kiegészíteni és az így elért összeget külön sorban szerepeltetni, úgy, hogy erre olyan munkáltatói intézkedést hozzon, amelyben a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentését is megjeleníti.
- [13] Vitatta, hogy a garantált bérminimumra megbontás, külön sorban történő feltüntetés, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentéséről, átsorolásáról szóló írásbeli döntés kötelező lett volna.
- [14] Álláspontja szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt saját belátása szerint a garantált illetménybe „beszámíthatta”, átcsoportosíthatta, irányadónak tekintve a kinevezés szerint járó teljes illetmény csökkentésének tilalmát.
- [15] A kormányrendeletek csak „zsinórmértéket” határoznak meg, de nem tekinthetők a közalkalmazott besorolás szerinti illetménye önálló elemének, melyet külön sorba kellene szerepeltetni. Utólagos hozzászámításról, átnevezésről azért nem beszélhetünk, mert 2013.

augusztus 1-je előtt is a garantált illetmény és a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész szokásos „egybeszámításával” biztosította a munkáltató a garantált illetményminimum éves összegét.

- [16] Ténylegesen nincs a közalkalmazott kinevezés szerinti illetményének egészét érintő csökkenés, amely a munkáltatói intézkedés, illetményhatározat készítését írná elő.
- [17] Álláspontja szerint a törvényszék ítéletének indokolásában nem lát lehetőséget arra, hogy a munkáltató külön írásbeli intézkedése nélkül a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt a garantált bérminimum fedezetének tekintse és nem ad arra sem magyarázatot, hogy az átcsoportosítást, egybeszámítást milyen jogi hivatkozással tekinti meg nem engedhetőnek, utólagos munkáltatói lépésnek, főként miután a 2013. augusztus 1-je előtti munkáltatói döntések is ugyanezt a módszert követték. Miért kellene a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt munkáltatói döntés (írásbeli határozat) formájában módosítani, átsorolni, csökkenteni. Miért nem kezelheti ezt a saját döntésen alapuló illetményrészt a munkáltató tetszése szerint, hiszen a közalkalmazottnak ezen illetményelemre a védettséget jelentő alanyi jogosultsága nem áll fenn.
- [18] A törvényszék a Kjt. 66.§ (7-8) bekezdéseiben és (9) bekezdés b) pontjában foglaltakat tévesen értelmezte és így helytelen következtetést vont le a mulasztására és ezáltal a felperes részére megfizetni elmulasztott illetményre irányadó összegre. A Kjt. 21.§ (3) bekezdés alapján a közalkalmazotti kinevezési és kinevezésmódosítási döntések kötelező tartalmi elemeire vonatkozó törvényi előírásokat is figyelmen kívül hagyta, a garantált bérminimumot nem egyszerű zsinórmértéknek tekintette, hanem a közalkalmazotti illetmény önálló, alanyi jogosultsággá lett elemének, kizárva a munkáltatót abból, hogy a saját mérlegelésén alapuló illetményrészt írásbeli döntés nélkül hozzászámíthassa.
- [19] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és perköltsége megállapítását kérte annak helyes tényállása és jogi indokolása alapján. Álláspontja szerint a 2016. évre a teljes illetmény kizárólag a felek közös megegyezése alapján lett volna csökkenthető a Kjt. 66.§ (9) bekezdés és az Mt. 58.§-a alapján, ennek hiányában el kellett volna érnie legalább a 2015. évben jogszerűen megállapított pótlékok nélküli teljes illetményt, azaz a 148.900 forintot. Az alperes állítása azért nem helytálló, mert nem a garantált illetmény, hanem csak az összilletmény tekintetében biztosította a garantált bérminimum vonatkozásában a Kjt. 66.§ (9) bekezdésében előírtakat.
- [20] Hivatkozott a Kjt. 66.§ (9) bekezdés és 85/A.§ 1) és m) pontjai szerint arra, hogy a közalkalmazott számára az Mt. 45.§ és 58.§ alapján olyan írásbeli tájékoztatást kell adni a kifizetett illetményről, amelyből az elszámolás helyessége ellenőrizhető. Egyedül annak van jelentősége, hogy a parancs szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész elnevezésű illetményelem a garantált illetményen felül illetve meg a felperest.

- [21] Utalt a Kúria Mfv.II.10.460/2015. számú ítéletében írtakra, amely szerint a garantált illetmény és az összilletmény nem azonos fogalmak és a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész átcsoportosítása a garantált illetménybe - csupán perbeli hivatkozás alapján - nem elfogadható.
- [22] Az Mt. 46.§ (1) bekezdés b) pont és (4) bekezdés szerint az alperesnek a fenti változásról a felperest 15 napon belül és írásban kellett volna tájékoztatni.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [23] Az alperes felülvizsgálati kérelme a következők szerint nem megalapozott.
- [24] A Kúria számos döntésében kimondta, hogy a közalkalmazott garantált illetménye és a megállapított illetménye nem azonos fogalmak (Mfv.II.10.390/2016/5., Mfv.II.10.414/2016/6., Mfv.II.10.550/2016/4.), a Kjt. 66. § (1)-(5) bekezdésében, 79/E. §-ában, 85/A. § 1) pontjában meghatározott rendelkezések alapján figyelemmel a 390/2012.(XII.20.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdésére, valamint a garantált bérminimumot évenként meghatározó kormányrendeletekre is.
- [25] Mindebből következően a Kjt. 66. § (9) bekezdés b) pontjában előírtaknak megfelelően 2013. augusztus 1-jétől a felperes garantált illetményének kellett elérnie a garantált bérminimumnak megfelelő összeget, amely a 390/2012. (XII.20.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdése szerint ekkor havi 114.000 forint volt, 2014. január 1-jétől a 483/2013. (XII.17.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdése szerint havi 118.000 forint, 2015. január 1-jétől a 347/2014. (XII.29.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdése alapján havi 122.000 forint volt.
- [26] A perben nem volt vitatott az a tény, hogy a felek között folyamatban volt eljárás során jogerős ítélet állapította meg a felperes 2015. évi helyes mértékű illetményét. A felperest jogszerűen 2015. október hónapra 128.900 forint illetve meg a Kúria Mfv.II.10.330/2016/5. számú ítéletében kifejtetteknek megfelelően. Erre tekintettel az alperes e perben már nem vitathatta azt, hogy a felperes ugyanilyen mértékű illetményre jogosult 2015. november 1-je és december 31-e között is, így helyesen utalt arra a másodfokú bíróság, hogy az illetménye 2015. évi mértéke ítélt dolognak minősül.
- [27] Mindezekre tekintettel a felperest 2015. november és december hónapra is további 4000 forint illetmény-különbözet illetve meg.
- [28] Ugyancsak jogszerűen tarthatott igényt a felperes a rendvédelmi ágazati pótlék különbözetre is figyelemmel arra, hogy a munkáltató tévesen a helytelenül megállapított illetményt alapul véve folyósította ezt a juttatást a felperes számára.
- [29] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [30] A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárási költségét.
- [31] A le nem rótt 50.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték mértékét az Itv. 50.§ (1) bekezdés II. fordulata határozza meg, amelyet az alperest megillető személyes illetékmentességre tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam visel.
- [32] A felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § 1) pontja zárja ki.
- [33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. december 5.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző